

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Η Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε εἰς τὴν Φιλιππητικὴν Ἐταιρίαν τῶν κυρίων δραχμῶν 2.000. Ἐνὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἐπιδημίας πάσχοντάς ἀπόρους.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν προσήγγισαν τρεῖς τελευταίας ταῦτα: ἡράει: ὁ κ. Π. Ν. Παυλοπούλου: δραχμ. 3.000, ἡ κ. Κλεοπάτρα Σεβαστοῦ δραχμ. 560 καὶ ἡ κ. Βιολάντη Προβιλεγγίου δραχμ. 400.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Τὴν 5 Ἀυγούστου (v) ἀπεβίβασθησαν εἰς Λιβερπούλ δύο Ἰταλοὶ περιηγηταί, ὁ δὲ διδάκτωρ Mattiucci καὶ ὁ ὄψολογος Massari, περὶ τῆς τύχης τῶν ὁπίμων ἐπὶ μίνας ὄλους οὐδεμία εἶχεν ἔλθει εἰς Ἐξωτικὴν ἀφῆρησι. Οἱ γενναῖοι οὗτοι ἄνδρες εἶχον ἐπιχειρήσει νὰ διατρέψωσι τὴν Ἀφρικὴν κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῆς πλάτος ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμῆς ἀναχωροῦντες ἐκ τῆς Κρουθρᾶς Θαλάσσης ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου τῆ ἕξη αὐτῶν εἶχον ἀπολεσθῆ, ἤγεοιτο δ' ὄλους ἢ τὴν αὐτῶν. Κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῶν ἐπιστολάς περιερίοντο νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν σημερινὴν παραλίαν τῆς Γουαδελούπης. Ἐνθα εἶχε παρασκευασθῆ αὐτοῖς βοήθεια Νῆν δὲ ἐγνώσθη, ὅτι ἀναχωρήσαντες τὴν 5 Μαρτίου τοῦ 1880 ἐκ Σιγκαῖ τῆς Κρουθρᾶς Θαλάσσης, ἔφικον εἰς Λαρούρ διελθόντες διὰ Καραούμ. Ἐντεῖθεν δὲ μετὰ δυσχερεῖς διαπραγματεύσεις ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιβῶσιν εἰς τὴν λίμνην Tchah, ἐκεῖθεν εἰς Βαίτου, Sokoto, Egra καὶ τέλος εἰς τὸν κόλπον τῆς Γουίνέας, ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς. Πρῶτον γὰρ Ἑβραῖοι περιηγηταὶ κατὰβῆσαν νὰ διαπεράσωσι διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης τὴν ἀφρικανικὴν ἥπειρον.

Ἐκ τούτων οὖν τοῦτον μεγάλαι προσδοκῶνται ὠφέλειαι διὰ τὴν ἐπιστήμην, ἰδίως ἐκ τῶν πληροσοφῶν, ἃ ὁ Massari, ἀνὴρ ἐπιστημονικῶς μεροληπτικῶς, ἔχει παρατάξει. Δυστυχῶς τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν εἰς Ἀγγλίαν ἀφίξιν τῶν δύο περιηγητῶν, ὁ δὲ διδάκτωρ Mattiucci ἀπέθανεν ὑπὸ πυρετοῦ. Ἡδὲ λέγεται, ὅτι διὰ τὸν Βέγγου ἀξιοματικῶς ἀπατήθησαν εἰς τὴν διεθνῆ ἀφρικανικὴν Ἐταιρίαν, τιθῆμενοι εἰς τὰς διατάξεις αὐτῆς πρὸς ἔξερσουργίαν ἐν τῇ Ἀφρικῇ, οἱ πλείστοι δ' αὐτῶν ἐκμανθῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος διάφορα χειροτεχνικὰ ἐπιγγέλματα, ὅπως κἀνωσι γροθῖν αὐτῶν ἐν καιρῷ τῶν περιηγήσεων. Οἱ ἄνδρες οὗτοι πιστεύεται, ὅτι θέλουσιν ἀποτελέσει συνδεῖαν (expedition) προσεχῶς ἀναχωρήσουσαν πρὸς Ἰδρυσιν νέου μονίου σταθμοῦ ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀφρικῇ.

Κατ' εἰδήσεις ληφθεῖσας ἐκ τῶν πρὸς μεσημβρίαν τῆς λίμνης Tanganyika χωρῶν ἐν Ἀφρικῇ, οἱ τῶν μερῶν τούτων ἠθαρνεῖς κάτοικοι δέγονται ἄγμενοι τοὺς Ἑβραῖοι τοὺς νὰ ἐγκατασταθῶσι μεταξὺ αὐτῶν. Ἐν τῇ γῶσφι ταύτῃ ὑπάρχει μέγα ὄρεσις, ἐν οἷς κείνται πόλεις, χωρία, κηποι ἐξαιρετοί, καὶ οὗ τινας θαυμαστὰ εἶνε τὰ πλοῦτη καὶ ἡ εὐθυμία. Τοῦτου ἕνεκα ἢ ἐν Λονδίῳ Ἐταιρία τῆς ἔξερσουργίας προτίθεται νὰ ἐρύσῃ λίαν προσεχῶς σταθμὸν τινα ἐπὶ τοῦ ὄρεσι τοῦτου.

Πρὸ μηνῶν ἤδη ὁ ἑὶς ἄλλος περιηγητῆς Savorgnan de Brazza ἔδυσεν ἐν ὀνόματι τοῦ γαλλικοῦ κράτους, τῆς ἀφρικανικῆς Ἐταιρίας δύο ἐπιστημονικῶς σταθμοὺς, γρησιμεύοντας ἅμα καὶ εἰς φλογεῖαν τὸν περιηγητὴν, ἐν τῷ λεκανοπέδιῳ τῶν ποταμῶν Ouhango καὶ Kougo. Τοῦτων ὁ μὲν ὀνομασθῆ Fernville, ὁ δὲ ἄλλος Brazzaville. Ἐργάτοι: δύο ἄλλοι περιηγηταὶ ἦλθον πρὸς τὸν κ. de Brazza, κομίζοντες αὐτῷ μικρὰ ἀτρόπαια διαλυτὰ. Ἐνα γρησιμεύσων διὰ τὴν ποταμοπολίαν ἐν τῷ Αἰθίῳ, ὅστις συνδέει τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Ouhango μετὰ τὸ Kougo. Ὁ κ. Savorgnan de Brazza εἶχε συναντήσει κατὰ τινα τῶν ἐνδρομῶν αὐτοῦ τὸν κ. Σιανλιῦ, ἀσχολούμενον εἰς τὴν κατασκευὴν ἀμαθιτικῆς ὁδοῦ ἐπὶ τῆς ἑτέρας ὁδοῦ τοῦ Kougo κατὰ τὴν θέσιν τῶν καταρακτικῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἔθνικῇ Β.δελθητικῇ τῶν Παρισίων ἀπέκτερον ἐργάτως συλλογὴν ἀνεκδότων ἐπιστολῶν τοῦ ποιητοῦ ἄλφρέ-

δου Μουαί. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται περιέχονται ἐντός ἑσφραγισμένου κιωτίου, ὅπερ θέλει ἀνοιγθῆ κατὰ τὸ 1910.

— Ὁ διαπρεπὴς φυσιολόγος Βίρχωφ ἀπέργεται προσεχῶς εἰς τὸ ἀνθρωπολογικὸν συνέδριον τῆς Γενεύης, σκοπὸν ἔχων κυρίως νὰ σπουδάσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοὺς Ἀρμενίους, ὡς θεωρεῖ ὡς τὸν καθαρώτατον τῶν τῆς καυκάσιος φυλῆς.

— Ἐν Βουλωνίᾳ πρόκειται ν' ἀνιδρυθῆ ὁ ἀνδριάς τοῦ Μαρριέτη, τοῦ σοφοῦ αἰγυπτολόγου, ὅστις ἐχρημάτισεν διευθυντῆς τοῦ μουσείου τοῦ Βουλᾶξ. Δι' ἀπαρὰν ὀμολογηθῆσαν εἰς 30,000 φράγκα. Ἐξ ὧν 18,000 ἐφάνη πρόθεσιν νὰ συνεισφέρῃ ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις.

— Εἰς τὸν ἐν Γερμανίᾳ δοκιμαζόμενον ἑλλητισμόν, ὁ κ. Ρίχτδος Φοίρστερας, καθηγητῆς τοῦ ἐν Κιέλ πανεπιστημίου, ἐκδίδωσι προσεχῶς ἀνεκδότα ἔργα Ἰωάννου Δοξαπατρῆ, ἑλληνοσ. λογίου, πιθανῶς ἐν τῷ ΙΒ' αἰῶνι ἀκμάσαντος, ὡς καὶ δύο ἀγνώστου: τῶς μελέτας Χορκίου τοῦ σοφιστοῦ. Ὁ αὐτὸς ἑλλητιστῆς ἀπὸ δεκαοκταετίας παρασκευάζει κριτικὴν καὶ πλήρη ἐκδοσὴν τῶν μελετῶν, ἐπιστολῶν καὶ λόγων τοῦ σοφιστοῦ Λεβάνιου.

— Ἐτερος Γερμανὸς φιλόλογος, ὁ κ. Παῦλος Στόππελ, ἐξέδωκε κριτικὴν πραγματείαν περὶ τῆς παρὰ Γρηγορίου τῷ Ναζιανζηνῷ μελέτας τῶν σκηρικῶν ποιητῶν καὶ τῆς κατ' αὐτὸν μετρικῆς τέχνης.

— Ὁ περιόνομος Γερμανὸς καθηγητῆς Delitsch ἐξέδωκεν ἐσχάτως ὀγκώδη βιβλίον, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ποῦ ἐκεῖτο ὁ παράδεισος; μελέτη βιβλικὴ καὶ ἀστρολογικὴ».

— Ὁ καθηγητῆς κ. Χόφμαν ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς ἀξιόλογον πόνημα περὶ τῶν ἀρχαίων μαντείων. Ἀπὸ τῆς 1 ἐπιόντος Ὀκτωβρίου ἐκδίδεται ἐν Βερολίῳ ἀπαξ τῆς ἐδομαδῶς νέα εὐλογοικὴ ἐφημερίς, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ Χριστοφίλδερ, τῆ συμπαράξει τῶν καθηγητῶν Ἀνδρεσσεν καὶ Χέλερ.

— Κατὰ τινα ἐπίσημον ἔχθεσιν τὰ πρῶσιμὰ πανεπιστήμια ἀπένεμαν κατὰ τὸ 1880 διδακτορικὸν δίπλωμα εἰς 566 ὀποφθῆριους.

Ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν κατὰ τὴν θερινὴν ἐξαμηνιακὴν τοῦ 1881 ἀνῆλθεν εἰς 11,284, ἐνῶ εἰς τῆς χειμερινῆς ἐξαμηνιακῆς 1880-1881 συνεποσύντο εἰς 11,029. Ἐκ τῶν φοιτητῶν τούτων ἐφοίτησαν εἰς τὸ ἐν Βερολίῳ πανεπιστήμιον 3,709, εἰς τὸ ἐν Βρεσάλου 1,380, εἰς τὸ τῆς Ἀλλῆς 1,293, τῆς Βόννης 1,070, τῆς Γενεύης 1,002, τῆς Καϊνιξβέργης 841, τοῦ Μαρδούρου 701, τοῦ Κιέλ 344, τοῦ Μίνστερ 300.

Ἐκ τῶν ἐπιστημῶν αἱ φιλοσοφικαὶ συλλήδων ἀριθμοῦσι τοὺς πλείστους φοιτητάς, ἤτοι 5,184: ἔρχεται κατόπιν ἡ νομικὴ, περιλαμβάνουσα 2,426, ἡ ἱατρικὴ 2,167, ἡ προτεσταντικὴ ἢ θεολογία 1,349, ἡ καθολικὴ θεολογία 100. Ἀξίαν σημειώσεως εἶνε ὅτι σχετικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν τῆς θεολογίας ἀξάνει πλείστορον ἢ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις. Ἐνῶ ἐν τῇ φιλοσοφικῇ καὶ τῇ νομικῇ ἡ αὔξησις εἶνε 6 τοῖς 100, ἐν δὲ τῇ ἱατρικῇ 16 τοῖς 100, εἰς τοὺς φοιτητάς τῆς θεολογίας ἐν τῷ αὐτῷ διαστήματι ἐπῆλθεν αὔξησις κατὰ 21 τοῖς 100. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὰ πρῶσιμὰ πανεπιστήμια δὲν ἐπέχοντο νὰ χορηγῶσι τοὺς ἀναγκαίους ἱερεῖς εἰς τὰς ἐνορίας. Ἐνεκα τοῦ εὐαριθμοῦ τῶν φοιτητῶν τῆς θεολογίας: ἀλλ' ἀπὸ τινας ἐπαισητῆ ἀντιδράσει παρατρεῖται ἐν τούτῳ.

Εἰς τὸν ἐν Βιέννῃ νέον Ἀστεροσκοπεῖον ἐποποθητῆθη ἐσχάτως τὸ μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον τηλεσκοπίον ἐκ τῶν μέχρι τούδε κατασκευασθέντων. Τὸ ὄργανον τοῦτο, θαυμάσιον τελειότητος, ἔχει μῆκος τριάκοντα τεσσαρῶν ποδῶν, ἡ δὲ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ βελος εἰκοσιπέντε δακτύλων. Αἱ βελοὶ αὐτοῦ κατασκευασθῆσαν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις καταστήματος Pail, ἐκδοσῶν ὅμως ἐν Δουβλίῳ. Μετὰ τῶν παρατηρημάτων αὐτοῦ τὸ τηλεσκοπίον ἔλκει βάρους ἑκατὸν τεσσαράκοντα στατήρων, χάρις ὅμως εἰς τὸν περικινεώτατον αὐτοῦ μηχανισμόν εἰς μόνον ἄνθρωπος δύναται νὰ τὸ χειρίζεται εὐκόλως.

Ἐν Γερμανίᾳ ἤρξαντο ἀπὸ τούδε παρασκευαί διὰ μεγάλην ἐθνικὴν ἐορτὴν, τελεσθησομένην τὴν 10. Νοεμβρίου 1883, ἣτοι τὴν τετρακοσιοτὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ Λουθήρου.

Την παρελθούσαν εβδομάδα απέβιωνεν ένταυθα ο Γεράσιμος Ζωχιός, εις τών λογάδων άνδρών τού Έθνους, επί πολλά Έτη και πολλαχώς όηρηθείσας την πατρίδα. Ο Γεράσιμος Ζωχιός έφερε τόν βαθμόν πλοιάρχου τού βασιλικού ναυτικού, ήτο δέ άνήρ ένάρτος, γαργαλήρος άργατικού και μεγάλης καιδείας. Διετίθεισε πρόεδρος τού ναυτικού άπομαχικού ταμείου, ού και ή σύστασις εις τας ένεργείας αυτού κυρίως όφείλεται, έν δε τή Βουλή, ένθα άντιπροσώπευε την έπαρχίαν Μείσης, διεκρίνεντο ως εύγλωττος και πολυμαθής όρίτωρ, όψών πάντοτε την σάφονρα αυτού πωνών ύπερ τών συμπερόντων τή πατρίδι. Διεκρίθη δ' όσπαύτως ως καθηγητής, συγγραφές και δημοσιογράφος, πραγματευόμενος μέλιτα διδακτική χάριτος και πολυμαθείας πάνζήτημα, πρό όλίγων δ' έτών έγίνετο και όπουργός τών ναυτικών. Ο θάνατος τού Ζωχιού όπήρξε διά την Έλλάδα σκληρά άπόλεια, την δ' επί τούτω γενικήν όλίβην συμμερίζεται και ή «Έστία», ής όπήρξεν άρχαιος συνεργάτης, δημοσιεύσας έν αυτῇ γλαφυράν μετάφρασιν τών «Γνωμών και σκέψεων» τού Γάλλου συγγραφέως de la Rochefoucauld.

Κατά τας πρώτας ήμέρας τού προσεχούς Σεπτεμβρίου συνέρχεται έν Βερολίνω τού Έ' διεθνούς Συνέδριον τών άσιατολόγων (orientalistes). Έν τώ Συνεδρίω τούτω ή Έλλάς θέλει άντιπροσωπευθῆ έν ό τού έν Βερολίνω ήμετέρου προσβουτού κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ και τού διδάκτορος κ. Σπ. Παπαγεωργίου, όστις και άνεχώρησεν ήδη μεταβαίνων επί τούτου εις Βερολίνω.

Τό νεωστί άνακαλυφθέν θέατρον επί τού ύψώματος τών άγίων Άσωμάτων παρά τώ χωρίω Μαμουσιά τής Αιγιαλείας, γράφουσιν οι «Σημερινοί Καιροί» τού Αιγίου, κείται έν τώ τής άκροπόλεως τής παλαιάς Βούρας, μιᾶς εκ τών δώδεκα πόλεων τής Άχαΐκής δημοσπονδίας. Η πόλις Βούρα καταστραφείσα έντελειός όπό σεισμού κατά τόν Δ' αιώνα π. Χ., άνιθρόθη μετά τινα χρόνον ύστερον, και εις την δευτέραν ταύτην έποχην άνήκει τό θέατρον τούτο, και αι βάσεις τών έλληνικών έκει σωζόμενων ναών, ως και άλλων τινών έρειπίων, κειμένων επί τε τού όροπέδιου και τών πλαγιών τού όρους μερών. Τά παρά τώ χωρίω άερόβηι κυκλώπεια τεύχη άκολουθούσιν την γραμμην άνωθεν τής νυν όδοϋ τής άγοράς εξ Αιγίου εις Καλάβρυτα, φαίνεται ότι άνήκουσιν εις την πρώτην έποχην. Η ύψηλότερα ζώνη τής άκροπόλεως είναι ή μέγ'λον διατηρούμενη. Προς τό μέρος τό καλούμενον ό Άγιος Κωνσταντίνος άνευρέθησιν πλείστοι έλληνικοί τάφοι περιέχοντες περίεργα άρχαιολογικά άντικείμενα, έν οις περικεφαλαία, λόγχοι, έίψη, άγαλμάτια χάλκινα, πλείστα νομίσματα, ως και πήλινα άγγεία, κλπ.

Υπό την έπιγραφήν Όρχομενός έξεδόθη έν Λειψία νέον έργον τού κ. Έρρίκου Σλέιμαν, περίων έκθεσιν τών άνασκαφών αυτού έν τώ βωιωτικώ Όρχομενώ. Ο κ. Σλέιμαν περιγράφει έν αυτῷ την όδοιπορίαν του από Άθηνών εις Όρχομενόν, είτα δε τόν Όρχομενόν και τας Κώπας. «Είς τρεις μόνον πόλεις», γράφει έν τῷ προλόγῳ, «αποδίδεται όπό τού Όμήρου τό έπίθετον χρύσεος, εις την Τροίαν, τας Μυκήνας και τόν Όρχομενόν. Καί αι μέν δύο πρώται άπεδείχθησαν, έν τών όπ' έμου άνορυχθέντων θησαυρών, πράγματι χρύσει. Έν δε Όρχομενώ, καίτοι πλεν εύρον έν αυτῷ θησαυρούς χρυσοϋ, ό όπ' έμου όμως άνασκαφής Θησαυρός και ό Θάλαμος, μετά τού έν αυτῷ θαυμασίως εξεργασμένου λίθου, είναι άφανοι μάρτυρες τού έν αυτοίς έπισσώρευμένου ποτι άμυθῆτον πλούτου και αποδεικνύουσιν ότι καταλληλότερα άπεδόθη τή πόλις όπό τού Όμήρου τό έπίθετον έκείνω. Έν τῷ λίθῳ, ού μέμνηται ό κ. Σλέιμαν, είναι έγγεγλυμμένα καλά έλικογραφία και άνθέμια, εξών συνάγεται ότι κατά τούς πανπρασιότατους χρόνους ή γλυπτική είχαν ως πρότυπα τά κοσμήματα ταπήτων, διότι ή όφαντική τέχνη είναι προγενεστέρα τής πλαστικής.

Κατόπιν, φαίνεται, τής λύσεως τού ζητήματος περί τών έν Ρωσία κτημάτων τού Άγιού Τάφου, άπερσίσθη ή άναστάσις τής Θεολογικής Σχολής τών Ίεροσολύμων, διορίσθη δ' από τούδε διευθυντής αυτής ό άρχιμανδρίτης Φώτιος.

Ο έλληνικός μουσικός Σύλλογος Κωνσταντινουπόλεως άπεφάσις να συστήσῃ «Έκκλησιαστικήν μουσικήν σχολήν», έφ' η καί έσκήψθη να έκδώσῃ λαχίον προς εύρεσιν τών άναγκαίων χρηματικών μέσων.

Έδημοσιεύθη πρό τιнос χρόνου έν Λειψία τύποις

Wolfgang Gerhard εις κομψόν τομίδιον Ιταλική μετάφρασις διαφόρων έλληνικών ποιημάτων όπό τού κ. Vito D. Palumbo. Έξ αυτών τά μέν είναι έργα τού μακαρίτου Παπαρηγοπούλου («Βίος-όνειρος» και τινα λυρικά), τινά δε τού κ. Δ. Βικέλα. Έν τέλει δ' ύπάργχει μετάφρασις και τινών δημοτικών. Τό έργον αυτό δ' κ. Palumbo άφιέρω εις τόν κ. Χαράλ. Άννινον. Μανθάνομεν δ' ευχαρίστοι ότι ό κ. Palumbo έτοιμάζει να έκδώσῃ προσεχώς και μετάφρασιν τού «Άλφραδίτου τής άγάπης».

Υπό τού κ. Ζησίμου Γ. Τυπάλδου, πρώην καθηγητού τού έν Χίω γυμνασίου, έδημοσιεύθη βιβλίον όπό τόν τίτλον «Η ήθική τών Ίησοϋϊτών», έργον τού Γεωργίου Φαδέρου. Ο φοιτητής τής νομικής κ. Δημ. Ι. Μπινιάρης έδημοσίευσεν έν όρμα αυτού «ό Κεραινοβοληθείς» εις πράξεις τέσσαρας μετά πρόλογον.

Άγγέλλεται ή προσεχής έκδοσις έν Ζακύνθω τής «Ίστορίας τών έλευθέρων τεκτόνων» όπό τιнос τών μελών τής έν Ζακύνθω μασωνικής στοάς.

Ο έν Σμύρνη κ. Μιχ. Δ. Άργυρόπουλος έκίδωκεν έχτάτως εις φυλλάδιον 8 σελίδων ποιήμα αυτού, φέρον τίτλον «Τό θράσος».

Ο αυτός κ. Άργυρόπουλος άγγέλλει ότι μετάφρασας έρμητρως και κατ' έκλογήν ποιήσεις τινάς εκ πών τού Άλφρέδου δε Μυσσέ, θέλει δημοσιεύσει αυτάς προσεχώς εις δύο τεύχη μετά εικόνας και πρόλογον.

Νέαι έφημερίδες έκδόθησαν έν Κερκύρα μέν ό «Πολίτης», έν Τριπόλει δε ή «Μαντινεία», άμφοτέροι άπαξ τής εβδομάδος δημοσιευόμεναι.

Άπεστάλησαν έντευθεν εις Σίμον διά την έατ' άρτιστάτον βιβλιοθήκην παρά τής πρωτανείας τού έθνικού πανεπιστημίου και τής βιβλιοθήκης τής βουλής 182 τόμοι διαφόρων συγγραμμάτων.

Έν Ηρακλείω τής Κρήτης έκδίδεται όσονούπου «Κρητικών ήμερολόγιον» τού έτους 1882 μετά εικόνων.

Αί μελέται κατά τόν κορινθιακόν ίσθμόν προβαίνουσιν καλύτερ' τά δοκιμαστικά φράτα έφθασαν εις βάθος 50 μέτρον περίπου τό μέγιστον ύψωμα είναι 75 μέτρον, έν τῷ μέσῳ τού ίσθμού. Τά έξαγόμενα τής μελέτης είναι ευχάριστα καθ' όλα, βεβαιούσιν τας έργασίας την άπρόσκοπον πρόσοδον. Ο βράχος είναι εκ τών εύθραύστοων, μολοντί ή δυναμικής εξεμυδίνεις σχεδόν την σκληρότητα τών λίθων. Έκ τών μελετών τούτων άπεδείχθη, ότι ή επί Νέρονος γαργαθείσα γραμμή, ήτις είναι και ή εύθεία, είναι ή άριστη όπό τής τεχνικής έποψιν έν αυτῇ δε άνοιχθήσεται και ή νέα διώρυξ. Αί έργασίαι άρχονται κατά μήνα Δεκέμβριον. Άνακαλυφθη δε, κατά τας γενομένας άνασκαφάς, και μέγιστη δεξαμενή, επί Νέρονος κατασκευασθείσα και προς διημέρευσιν τών έργατιών χρησιμεύουσα. Η δεξαμενή, έργον αξιοθαύμαστον, είναι άνέπαφος καθ' όλα.

BIBLIA

- 2424. Έστία. Έκδίδεται κατά κυριακήν. Έτος Γ'. Τόμος 18', 30 Αυγούστου 1881. Άριθ. 296 (244). Λεπτά 200. Άθήνησι, γραφεϊον τής «Έστίας». όδός Σταδίου, άρ. 6, 4ος, σελ. 16. Περιεχόμενα: Λάρισα.—Ο ίατρός Άντωνίος. [Μυθιστορία] Ίω. Ρουφφίν. Μετάφρ. Άγγέλου Βλάχου]. Αί ταυρομαχίαι έν Μαδρίτη.—Άθηναικά.—Η έν Βιέννη άστυνομία.—Η ύσις (ποίησις) όπό Γεωργίου Δροσίνη. — Δάνειον πνεύμα.—Άλήθεια.—Σημειώσεις.
2425. Φρόνη, όρμα εις τέσσαρας πράξεις μετά πρόλογον όπό Ριχάρδου Καστελνέκιου. (Έκ τού Ιταλικού). Άθήνησι, 1881. Τύποις «Νέων Ίδεών», όδός Σοφοκλέους, 26. 12ος, σελ. 86.
2426. Λόγος εισιτηρίας εις τό μάθημα τής εκκλησιαστικής Ίστορίας, έκφωνηθείς έν τῷ έθνικῳ πανεπιστημίῳ τῆ 21 Άπριλίου 1881 όπό Γεωργίου Ι. Δερόβου, όρηγητού. (Άνατύπωσις εκ τού Θ' τεύχους τού Δ' τόμου τού «Σωτήρος») Άθήνησι, εκ τού τυπογραφείου Έρμ οϋ (παρά την όδόν «Μουσών», άρ. 2). 1881, 8ος, σελ. 28.
2427. Άνοθη και δάκρυα, λυρικά ποιήματα όπό Γεωργίου Η. Βοντζαλίδου. Έν Σμύρνη, τύποις άδελφών Γεωργίου. 1881. 12ος, σελ. 118. Τιμάται άντι 1/4 τού μετζητίου.

Table with multiple columns: Δάνεια τής κυβερνήσεως, Πιστωτικά καταστήματα, Συναλλαγματα, Νομίσματα, Παρατηρήσεις, ΕΠΑΡΧΙΩΝ, ΒΙΕΝΝΗΣ, ΠΑΡΙΣΙΩΝ, ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΕΙΟΦΑΝΕΩΣ

Άλληλογραφία τής Έστίας.

κκ. Άδελφ. Α. Φαλιτζί. Ίδιαιτέρως σάς έγράψαμεν.— κ. Κ. Δ. Κ. Πάτρας. Έλήφθησκν. Τό βιβλίον άπεστάλη έν τάχυδρομικῳ τῳς. Τῳς η. τ. Π. εις ούδέν τών ένταυθα βιβλιοπωλείων εύρομεν, άν καί έζητήσαμεν εις τά πλείστα αυτών.— κ. Χ. Ρ. Πάτρας. Ταχυδρομικῳς έχγεται έπιστολήν μας.— Φίλιπ τής «Έστίας». Η στατιστική σας είναι εκανώς περίεργος: ύπάρχουσιν όμως και άλλοι τόποι όπου θά ήθύνασθε να έπιτύχητε γενναιοτέρους αριθμούς: Κατά τόν τελευταίον πόλεμον τής Κιλίης προς τήν δημοκρατίαν τού Περού, έν τῷ τελευταίω τάτῳ χώρα έν μόνον τάγμα έθνοφρουρών περιελάμβανε τριάκοντα δύο πρόην ύπουρούς! — κ. Ι. Κ. Άθηνάς. Δέ δημοσιεύθη εις προσεχίους φύλλον τής «Έστίας». — κ. Χ. Βύλων. Έν τούτοις όλας άντιθέτως έκφράζεται περί αυτών άνήρ εκ τού σύνεργου σπουδάσας αυτούς, ό δοξάζομενος Βυζάντιος. Ίδου πως κρίνει αυτούς έν τῷ κατ' οίκον συναναστρώσῳ των: «... Άρθεΐσις δε τής τραπέζης, λέγει, άπονίπτονται οι συνδικαιωμένοι, και άραδιαζόμενοι επί τής σιτάδος, άνάπτουσι τῳς πίπας των, και, άπου προσνεχθῆ ό καχδής, άρχίζει ή όμιλία. Έκεί πρέπει τις να Ίθῃ τόν Τούρκον, και μάλιστα τόν εύγενή και καλῶς άνατεθραμμένον Τούρκον τής Κωνσταντινουπόλεως, τόν άσ λη-ζα δε, τόν έφ' εν τῳ. Τί τρώπος! τί ευταξία! τί χάρις και έν ταυτῷ άπλότῳ εις όλα του τά κινήματα! όποια άνεπιτήδευτος μεγαλοπρέπεια! όποια κομψότης και έν τῷ όδοχογῳ και εις τῳς φιλοφρονήσεις! όποια λεπτότης, και, άπό τούτου, ύτραπελία σωμαμάτων! Πρώτος όμιλεί ό προσδότερος, και όλοι ακροώνται με σωπήν» και άν δέν παύσῃ λαλῶν ό πρώτος, ούδέποτε άρχεται ό δεύτερος. Καρμια διακοπή, καρμια φιλωνεικία: ούδέποτε καταλαλά, ούδέποτε άγριολογία. Παράβολο

έπειτα προς τήν συναναστρώσῃν ταύτην τόν όφουρον και την όχλοδοθῃν τών γρακικῶν και τών εύρωπαϊκῶν αυτών συναναστρώσῳν, την άψηψησίαν τού τρόπου, τό τῳν κινήματων παράφορον, τας άλλοχότους χειρνομαίς, τῳς σπασμώδεις κραυγάς, τήν πικρίαν τών σαρκασμών, τήν πεισιμονίαν τῳς φιλωνεικίας, τό άνωσημόνητον τῳν διακοπτόντων άλληλους εις πῶσαν λέξιν, τήν περιφρόνησιν προς τό γήρας, τήν οίησιν, τήν κοσούτητα, τό σγιοισιενές τῳν όμιλιών, και άπου σταθμίσῃ: δικαίως και άφιλοπροσώπως άμωότερα, κρίνον έν συνειδήσει εις ποίον άρμόζει ή λέξις βάρβαρος! — κ. Ι. Α. Ζ'. Άθηνάς. Έκ τῳν στελλομένων τῳν προκάτω έντείν είναι λίαν επικήρητοις εις τόν λαόν, ως εμπνεύσασ εις αυτόν πίστιν ευχερη εις μωρός δεισιδαιμονίας και προλήψεις, άναξίας τῳν χρόνων, έν οις ζῳμεν.— κ. Γ. Γ. Φαλιτζί. Τό ζητηθέν φύλλον άπεστάλη άντι τού τῳς κ. Α. Α. Ζ'. Άθηνάς. Άλλος τις έξ-έλληνησεν έτι άσπιότερον τῳς έπομένας θυμῳδεις φράσεις: τῳς κοσφι λέσ πι—εταμε πηλόν λάσ πι—ε δου λεί ά σοου—πηλός ή ύπερησία σου! μοϋ τῳς βγαλ' άπ' τῳς μύ τῳς—εξήγαγέ μου τῳς βινός αυτό. — κ. Μ. Α. Σύρον. Διά τῳς αυτά δέν ύπάρχει χώρος έν τῳ «Έστία». — κ. Μ. Ι. Σ. Πάτρας. Η έκδόσεως άμφοτέρων έγίνετο τῳ 1 Σεπτεμβρίου (ν). Τούς κληρωθέντας αριθμούς θέλομεν δημοσιεύσει διά τού προσεχούς Δελτίου.

Συνδρομαί εις τήν «Έστία» καθ' όλην τήν Αίγυπτον γίνονται δεκταί παρά τῳ έν Άλεξανδρείῳ κ. Δημ. Βενετοκλεί.

